

Rozluštíme tajemství DNA?

Předpokládám, že víte, že DNA (kyselina deoxyribonukleová) je nositelem dědičné informace, která je zapsána v písmenech genové abecedy. Těchto znaků je v jedné molekule DNA asi 3 miliardy. Předpokládáme-li, že na jedné stránce A4 textu, při obvyklé velikosti písma 12 bodů a jednoduchém řádkování je asi 4000 znaků, pak zápis informace v jedné molekule by se vešel na 750.000 stránek. Kdyby měla kniha tohoto formátu 250 stránek a tloušťku 2 cm, potřebovali bychom jich 3000, což by v knihovně zabralo regály o délce 60 metrů. Myslím si, že málokdo má doma tak velkou knihovnu. Největší problém je, tyto informace správně přečíst a dokonale jim porozumět. Je zde totiž zachyceno více informací, než má i ta nejobsáhlejší encyklopedie. Molekula DNA je tvořena dvojitou šroubovicí podoby žebříku, kde stojky jsou tvořeny fosfáty a deoxyribózou a příčky jsou 4 nukleové báze – adenin, thymin, guanin a cytosin. Všechny složky DNA jsou spojeny vodíkovými můstky. Tato vazba patří mezi slabé interakce, takže může být snadněji ovlivněna a proto je možné měnit informace v molekule DNA mnoha způsoby.

Čtení informace v DNA se nazývá sekvenování. Jeho cílem je zápis jednotlivých bází v postupném pořadí. Tak jako nemůžeme přečíst celou knihovnu najednou, ale po jednotlivých svazcích, resp. kapitolách, tak také DNA můžeme číst jen po krátkých úsecích kódu, které pak spojíme do souvislé řady znaků. Lidský genom se podařilo kompletně přečíst v roce 2000, bohužel slovům a větám tohoto „jazyka“ dosud nerozumíme. Je to stejné, jako když dokážeme přečíst anglický text, ale pokud neumíme anglicky, tak nevíme o čem se tam píše. A přitom pochopení DNA by vyřešilo všechny problémy s nemocemi a dědičnými chorobami. Znamená to rozluštit smysl genů, jak se nazývají smysluplné sekvence nukleových bází, obvykle v tisících „písmen“ kódu.

Největším překvapením bylo zjištění, že lidé mají zřejmě méně genů, než když čtení lidské dědičné informace začínalo. Tehdy uváděli vědci cca 100 tisíc genů. Francis Collins uváděl asi 48 000 genů. Poslední rozbor vylepšené verze lidského genomu svědčí ve prospěch ještě nižších čísel a současné odhady sklouzly na pouhých 20 až 25 tisíc genů. Člověk se tak řádově dostává na úroveň počtu genů, jaký mají jednoduší červi. Ti vystačí rovněž s 20 tisíci genů. Rostliny nás počtem genů dokonce daleko předčí, protože například kukuřice může mít kolem 50 tisíc genů. Je ovšem možné, že chyba je v tom, co vědci považují za gen a co za „odpadovou“ DNA. Příroda zřejmě nedělá zbytečné věci a všechno má svůj účel, takže jistou informaci nesou všechny 3 miliardy bází. Problém bude zřejmě v tom, kolik informací obsahují geny u různých živočichů, které mají podobné geny a které jsou charakteristické pro jednotlivý druh. Je jisté, že genomy podobných tvorů se budou lišit jen minimálně. Lze předpokládat, že základem informací v genech je chemické složení buněk a orgánů, které jsou vlastní živočichům nebo rostlinám. Pokud chápeme gen jako „konstrukční plán“, musí genom obsahovat informace o všech orgánech, tkáních a buňkách, co se týče chemického složení, velikosti, funkcí, vazeb a souvislostí s organismem a jeho posláním. Pokud bychom množstvím informací hodnotili pouze statisticky, je možné dokázat, že život a všechny organické struktury nemohly vzniknout náhodou, neboť když srovnáme počet všech atomů, které by vyplnili známý vesmír o poloměru asi 15 miliard světelných let je jich asi 10^{128} . Počet všech možných mutací genu, který má 1000 bází (příček žebříku) je 10^{602} , tedy číslo, které je o 474 řádů vyšší a nikde v přírodě již nemá srovnání. Když uvažujeme 3 miliardy bází, tak si to číslo ani nedokážeme představit. Toto je matematický důkaz pro absolutní nemožnost vzniku života a vývoje nových druhů za pomoci nějaké "statistické" náhody. Genetická informace je složitý smysluplný a jednoznačný program pro vznik a všechny funkce živého organismu, který „kdoš“ na vyšší úrovni vytvořil „slovo po slově“.

Druhou záhadou je to, že smysluplné geny tvoří údajně jen zanedbatelných pár procent celého genomu, zbývající báze vědci považují za „nadbytečné“. Právě v těchto úsecích DNA však byly nalezeny geny společné pro různé, mnohdy zcela odlišné druhy, což vyplynulo ze srovnání genomu asi dvaceti již prozkoumaných zvířat. Největší shoda byla logicky zjištěna u mužů a žen, kde se liší genom jen o 78 genů, uložených na chromozómu Y. Vtipálci ihned objevili, že to jsou zřejmě geny pro sledování TV, polehávání na gauči a pití piva. Pravdou je, že lidský zárodek se vyvíjí zpočátku jako bezpohlavní a teprve v určité fázi vývoje se začne vyvíjet v muže nebo ženu, podle toho, která spermie zvítězila v boji o vajíčko. Tento mechanismus nepotřebují vejcorodí – želvy, žáby, ještěrky apod., kde pohlaví je určeno teplotou při které se vajíčka vyvíjejí, i když ve velmi úzkém rozmezí. U člověka je v děloze zaručena stálá teplota, proto je pohlaví zakódováno v chromozomech.

I když dosud neznáme funkci většiny genů, přesto se podařilo objevit geny, které odpovídají různým funkcím v organismu. Srovnáním genů z různých vývojových období byla odvozena i celá vývojová linie živočichů, jak předpokládal Darwin ve své teorii vývoje druhů. Neodhaleno však zůstalo, proč, jak a kdy docházelo ke změnám DNA a vzniku nových druhů. Je totiž faktem, že neexistují žádné „přechodné“ formy mezi druhy, ale jen druhy odlišné, charakteristické svými vlastnostmi. Další odlišností u vyšších živočichů, jsou jejich charakterové vlastnosti. U žízála nehovoříme o jejich charakteru, ale každý pes, kočka nebo člověk se liší svými emocemi, chováním a zvyky. Je toto rovněž zakódováno v DNA nebo to musíme hledat jinde? Nabízí se zde tzv. jemnohmotná těla, jako informační databáze.

Možná nám unikla souvislost mezi hmotným a nehmotnými těly, z nichž každé má svou přesně vymezenou funkci. I když je nelze hmotnými přístroji zaznamenat, přesto jsou základem všech živých organismů. Minimálně nejbližší těla – éterické, astrální a mentální mají úzkou vazbu na hmotné tělo a tedy i na jeho orgány až po úroveň buněk. Každá buňka představuje samostatný živý element, potřebující energii a přijímající a vysílající informace ostatním kooperujícím buňkám. Protože mezi většinou buněk neexistuje spojení nervy, je logické, že tyto informace se šíří za pomoci elektromagnetického vlnění „bezdrátově“ rychlostí světla, případně na jiném principu nekonečnou rychlostí v nulovém čase. Tak pochopitelně komunikuje s okolím i DNA. Nemožnost myšlení pouze za pomoci přenosu signálů po nervech byla i vědecky dokázána prací fyziologa Libermana z r.1970 kde dokazuje, že časové parametry porozumění a tvorby řeči jsou takové, že lidská řeč vlastně ani není technicky možná. Zvuk řeči, přenesený z vnitřního ucha, je nejprve analyzován v mozkovém kmeni, kde projde přes řadu synapsí se zpětnými vazbami. Musí se srovnávat všechny součásti slova, hlásky a slabiky, i tón řeči. Pak projde zvukový signál do mozkové kůry, kde se v primární mozkové kůře nejdříve analyzuje, a pak přejde do řečové oblasti, kde se rozebírá a vyhledává význam slova. Synaptická spojení by tuto funkci vykonala za několik vteřin. To samozřejmě nestačí k normální konverzaci. Oblasti, reagující na mluvenou řeč, jsou široce rozprostřeny po mozkové kůře. Tisíce synaptických spojení nestačí na analýzu proudu řeči. Odpověď by také, s vyhledáváním slov a jejich spojení, trvala řádově vteřiny. Lidé by se v reálném řase s pomocí mozku nikdy nedomluvili.

Před několika lety vědecká skupina dr. Pjotra Garjajeva učinila sérii průlomových objevů. Tomuto týmu se mimo jiné podařilo prokázat, že DNA nejen vysílá, ale také i přijímá elektromagnetické záření. Kromě toho je ovšem také schopna vnímat a interpretovat informace, které jsou v tomto záření obsažené. Nebude to přehnané, že když řeknu, že DNA je ve své podstatě vysoce komplexní interaktivní biočip, který funguje na bázi světla a dokonce rozumí i frekvencím, které odpovídají základním vibračním sekvencím lidské řeči nebo jakékoli hudbě. Pjotr Garjajev se svými kolegy prozkoumal vibrační chování DNA a jejich závěr zněl takto: „*Za použití laserového ozařování samotné DNA fungují chromozomy přesně stejně jako naprogramovaný počítač.*“ To znamená, že se jim například podařilo

sestavít určité frekvenční vzorce a zakódovat je do paprsku laseru tak, že jím mohla být ovlivněna frekvence DNA – a tím pozměněna samotná genetická informace. Jelikož jsou základní struktury bazických párů DNA podobné těm jazykovým, žádné dekódování informací v DNA není nutné. Člověk k ovlivnění DNA může prostě využít řeči nebo hudby! Přejdeme-li na vyšší frekvence je možné využívat barev – světla nebo obrazů. Toto všechno se prakticky využívá v přístrojích typu Medolight, Biobeam či psychowalkman.

Živá struktura obsahující DNA (v živé tkáni, nikoliv ve zkumavce) bude vždy reagovat na laserové paprsky, které byly modulovány řečí, a dokonce bude reagovat i na radiové vlny, pokud budou použity ty správné frekvence. To dokazuje, proč mají fenomény jako např. hypnóza na lidi a jejich těla tak silný vliv. Je totiž naprosto normální a přirozené, že naše DNA bude reagovat na informace v lidské řeči. Toto je možné dokumentovat známým trikem hypnotizéra, kdy se vás dotkne tužkou a tvrdí, že je to hořící cigareta. Na kůži vznikne během několika sekund popálenina! Méně drastický je pokus s cibulí, kterou koušete a domníváte se, že je to jablko.

Většina léčitelských metod, kde pracujeme s energií, je vlastně i prací s informacemi. Léčitel ovlivňuje DNA a tím všechny fyziologické procesy v těle pacienta svým vědomím, za pomoci energie a informací z jemnohmotných struktur svého těla, kterými komunikuje s auroou pacienta, která následně ovlivňuje fyzické tělo až na úrovni DNA. Takovéto informace mohou být pochopitelně zachyceny i ve vodě, proto máme Lourdy, Turzovku a jiné „záračné“ studánky. Voda je totiž nejrozšířenější informační médium na Zemi.

Ve všech těchto souvislostech se ukazuje význam „pozitivního myšlení“, které je základem šťastného života. Souhrn pozitivních a negativních myšlenek celého národa může ovlivnit i chování celé společnosti. Různé revoluční nálady mají své skryté i zjevné příčiny. Masmédia zde představují hlavní zdroje tvorby nálad a obvykle jsou řízeny vládnoucí klikou, bez ohledu na to, jak byla „demokraticky“ zvolena lidem. Kdo je u moci hájí obvykle své zájmy. Proti moci výkonné však stojí moc myšlení ovládaných. Proto je tak důležité, aby všichni chápali, co je dobré pro lid. Neovlivnitelné kosmické zákony si vždy najdou správnou cestu, někdy to ale trvá hodně dlouho. Začít ale musíme každý u sebe a svých myšlenek a to je obvykle to nejtěžší.....